

פְּרִשְׁת בִּלָּק
ט"ו בתמוז 5785

עלון מס'
493

כניסת השבת 19:29
צאת השבת 20:31

עלון מורה

סיפורים מחזקים

והיתה כמובן שמחה גדולה. אבל הדבר המעניין הוא שבתי נולדה ערב ט"ו בתמוז יום פטירתו של אור החיים הקדוש, כדי שבכל שנה כשארצה לחגוג לה יום הולדת, זו תהיה תזכורת עבורי להדליק נר לאור החיים הקדוש.... כדי להכיר לו תודה!

היה מקרה אצל החזון איש, אחד מגדולי ישראל בדור הקודם. שהגיע אליו בעל משפחה בבני ברק שגרה בבנין משותף ומתחתם גר עסקן ציבור שהם היו מסוכסכים עמו. אב המשפחה שטח בפני החזון איש את בעיתו: כל מי שרוצה להשתדך עם בתו, מברר תחילה על המשפחה ומטבע הדברים הוא נועץ תחילה עם העסקן ציבור, ואז העסקן ציבור שבינן שאינו מחבב אותם, מספר אודותיהם דברים לא נעימים בלשון המעטה וכך יורדת המשפחה השניה מענין השידוך ובקצב הנ"ל תשאר הבת רווקה עד סוף ימיה בגלל עסקן שלא מחבב אותם. אמר לו החזון איש: "עד עתה, כל אלו שנפגשו עם בתכם, הם לא הזיווג שלה, לכשיגיע האמיתי, הוא לא יוכל להפריע!" כי כשהקב"ה הוסיף החזון איש, רוצה לשדך, אף אחד כמובן לא יוכל להפריע ולחבל בשידוך, גם לא עסקן ציבור רב כח כביכול.

יצא האב מהחזון איש מעט מעודד וכעבור כחצי שנה הכירה בתו בחור איכותי, הכל הלך כשורה ברוך השם! והגיע גם היום שהורי החתן הגיעו לפגוש את הורי הכלה. הורי הכלה המתונו בצפיה בחוץ כדי לקבל את האורחים משפחת החתן, ובדיוק ברגע שהם הגיעו, חדרו מאד שמא יצוץ כהרגלו השכן ויקלקל הכל, אך מה גילו להפתעתם, כי השכן איננו והכל התנהל כשורה ובמזל טוב ב"ה בלי הפרעות! התברר שהשכן אושפז כמה שעות לפני מפגש ההורים, בבית החולים עם כאבי בטן עזים!!!. והעיתוי לא מקרי, ללמדנו- כשמגיעה העת, כשמגיעה האחד, שום גורם לא יוכל להפריע! כמו שאמר מרן החזון איש.

מסופר על רב גדול, שתלמידו אהב אותו אהבה עזה, עד כדי כך ששמר תמונות של רבו אצלו בחדר ובארנקו, כדי שיוכל להביט בהן בכל עת. באחד מן הימים פגש התלמיד אדם שהיה בקיא מאד ב"חכמת הפרצוף" אחד שמביט באדם או בתמונה ויכול לומר מה אופיו ותכונותיו של אותו אדם? התלמיד שלף מהרה את התמונה מארנקו, כדי לשמוע דברי שבח על רבו, המומחה הביט בתמונה של הרב ואמר: 'בטוח אתה כי האיש הזה רב גדול?' התלמיד המופתע השיב 'מה כוונתך?' לפניי אדם מושחת ומקולקל במידות, "מושחת? אינני מבין" אמר התלמיד, והמומחה המשיך כי לאדם זה יש תאוות ממון, תאוות נשים, גאווה, שחצנות, כעס ועוד הרבה מידות רעות, זה לא איש קדוש אני מצטער לאכול אותך וממליץ לך להתרחק מרב כזה. התלמיד ההמום החזיר את התמונה לארנק חזר לביתו וגמל בלבו כי ישמור מרחק מאותו רב. עבר זמן מה והרב הרגיש שהתלמיד התרחק ממנו, הוא יצר קשר ושאל לפרש הדבר.

בא אליו אליהו הנביא ומספר לו חידושים מהרב הגאון והמפורסם רבנו חיים בן עטר, 'אם כן מה חידש היום בן עטר? שאל הרב, כאן התרגז בעל הבית 'אני אמרתי שהוא גאון עצום ואליהו הנביא מחשיב אותו מאד ואתה קורא לו בן עטר?!' ובעל הבית כעס גדול על הרב, ואחרי כן החלו בסעודה ותוך כדי הסעודה שאל שוב הרב: "ובכל זאת מה חדש החיים הזה?" ובעל הבית התמלא חימה על האורח והכביר בו מילים קשות וכבר רצה לגרשו, אך כיוון ששבת היום, החליט לקחתו לאחד החדרים וסגר עליו את הדלת כמו שכולאים אסיר והשאירו שם עד ההבדלה כשכולו רותח מזעם על האורח!

כשהגיע זמן ההבדלה שמעו דפיקות חזקות מאחד החדרים, עד שהדלת עמדה להשבר ממשי! והנה עומד איש מורר לבוש שחור, עיניו מבהילות והוא היה ממונה על הגיהנום ואמר לבעל הבית: 'רציתי להזיק לך ולעוד בני אנוש, אבל אתה עכבתני ממלאכתי, כי כל זמן שרבנו חיים בן עטר כלוא אצלך אינני יכול לעשות מאומה' ובעל הבית כמעט שנתעלף, אי לבושה! כי פתאום גלה שהרב הגדול שהוא מעריץ, כלוא אצלו בבית! תיכף פתח את הדלת ונפל לרגליו ובקשו הוא ואשתו אלפי מחילות וסליחות, אך הרב הקדוש אמר: לא קרה כלום כי מן השמים נעשה הדבר בעבורי הרי לשם כך נדדתי. והיתה זו סעודה של מלווה מלכה חגיגית ביותר, ליל משתה ושמחה עם שירות תשובות והלל לבורא עולם, כשהרב הקדוש מגלה לו סודות עמוקים ובעל הבית ובני ביתו מאושרים כמו שלא היו כל ימי חייהם שזכו לאישיות עצומה שכזו "אור החיים הקדוש" רבנו חיים בן עטר זכותו יגן עלינו אמן.

עד מלחמת ששת הימים שכן קברו של אור החיים הקדוש בשטחה של ירדן. הירדנים החליטו להביא טרקטור בכדי להרוס את המצבה לצורך סלילת כביש. רק נגע הטרקטור במצבה, מיד התהפך ונהג הטרקטור הירדני נפל ומת במקום. הירדנים תלו את הדבר בטרקטור. הם חשבו שכנראה חל קלקול במנוע ויש להביא מיד מומחה שיתקן את הטרקטור. המכונאי הגיע, תקן מה שנראה לו ומיד לאחר מכן הגיע נהג אחר על מנת לסיים את משימת קודמו, אולם אך נגע קצה הטרקטור במצבה של הרב מיד התהפך ונהרג במקום. הירדנים שייכו זאת עדין לטרקטור ובקשו לנתן את המצבה ויהי מה. לשם כך לקחו פטיש כבד במטרה להרוס את המצבה אולם, כאשר הרים הערבי את הפטיש נשמט זה מידו ורוצץ את ראשו. הפעם, גם הירדנים נבהלו וידעו שיש דברים בגו, הבינו שמדובר בקדוש של היהודים, הם התרחקו מיד מהמקום ואיש לא העז לגעת יותר בקברו של הרב הקדוש, וכך הוא נשאר על תילו עד היום הזה.

וגם לי עבדכם הנאמן, יש סיפור אישי אודות אור החיים הקדוש. תחילת חמש שנות נישואיי עברו עלי ללא ילדים. ישנה סגולה שמי שלומד ביאורו של אור החיים על התורה, יזכה לילדים. נסעתי לבני ברק ורכשתי 'אור החיים על התורה' ולמדתי מן הספר. כעבור כשנה נולדה לי בת ב"ה

שתי אותיות אחרונות של בלעם ושל בלק יוצא - עמלק...

רב אחד ישב עם תלמידיו בלימוד פרשת בלק, והסביר שראשי תיבות בלק זה - ואהבת לרעך כמוך. התלמידים לא הבינו אך התביישו לשאול. מאוחר יותר שאל אחד התלמידים את הרב על פשר הקשר בין בלק ל"ואהבת לרעך כמוך"? והרב הסביר כי זה אכן ראשי התיבות האותיות ב', ל', ק' באהבת לרעך קמוך. תמהו התלמידים, אולי זה נשמע דומה - ב' נשמעת כמו ו' וק' כמו כ', אבל זה ודאי לא מסתדר לכן זה לא הגיוני לומר שזה ואהבת לרעך כמוך? כביכול בשגיאות כתיב, זה הרי לא מסתדר!!!!.

השיב להם הרב: "ואהבת לרעך כמוך, זה כשלא מסתדר... לא כשזה מסתדר!!! גם בחיינו אנו, צריך להרעיף אהבה תמיד, לא רק שזה מסתדר והכל רודד, את האהבה צריך להעניק דווקא שזה לא מסתדר, בזמנים שלא הולך, אז הסובבים אותנו צריכים אותנו יותר מתמיד!"

היום יום שישי ט"ו בתמוז חל פטירתו של האור החיים הקדוש זיע"א.

רבנו חיים בן עטר "אור החיים הקדוש" דרכו בקודש היה בכל יום חמישי לחלק בשר לתלמידי חכמים, ופעם קרה שלא שחטו בשר באותה העיר, והרב קנה בעצמו כבש, ושחטו לתלמידי חכמים. עשיר אחד ששמע על כך רץ לקבל חתיכת בשר לכבוד שבת קודש. והרב סרב לתת לו והסביר כי הבשר מיועד לתלמידי חכמים שיושבים ועוסקים בתורה, אך העשיר ענה בעזות והתחיל לקלל וללעוג לתלמידי חכמים והרב שתק ולא ענה מאומה. אליהו הנביא היה בא לאור החיים הקדוש בכל שבוע, ובאותו השבוע לא בא! ויתענה הרב ובקש רחמים מהשמים ובא אליהו הנביא ואמר לו: 'חטאת חטא גדול, שבדרגתך, שמעת בזיונות תלמידי חכמים ולא מחית, והתרופה והתיקון בשבילך' המשיך אליהו הנביא 'עליך לנסוע למרחקים לגלות ולנדוד ממקום למקום ותשמע חרופים וגידופים עליך' מדה כנגד מדה, תשתוק ולא תענה, עד אשר ירחמו עליך מן השמים.

הרב הקדוש החל לנדוד ממקום למקום וכעבור זמן רב תעה הרב ביער, היה כבר יום שישי, והיה הרב מצטער היכן יעשה את השבת? ולפתע הבחין בחוטב עצים, שאל למעשיו? ונענה שחוטב עצים הוא לכבוד שבת קודש, והרב שאל אם יוכל להתאכסן אצלו בשבת? 'בכל הכבוד' השיב חוטב העצים, ומיד הלכו להתארגן לשבת ולתפילה ואחר הקידוש נכנסו בעל הבית לחדר אחד, סגר את הדלת אחריו והתממה, ורבנו חיים בן עטר הצטער, כי לא בא אוכל אל פיו זמן רב, ובעל הבית שב לולחן והרב שאל לפרש ההתבודדות הזו? "מה יש לאורח בנסתרות שלי?! ענה, והרב הפציר בו ולבסוף ספר בעל הבית שכל ערב שבת

הם נפגשו והתלמיד ספר במבוכה רבה, על המומחה לחכמת הפרצוף שהסביר על התאוות והיצרים הרעים של הרב. אחרי ששמע את דברי תלמידו אמר הרב: כל מה שאמר לך אותו האיש, אמת לאמיתה! יש לי יצר כזה ותאוה כזו לדברים אסורים והם גוברים מיום ליום, אך אני מבקש מהקב"ה שיסייע בידי, אני מתפלל ומתחזק כל יום, משקיע מרצי בלימוד תורה, והתורה היא זו העוזרת לי להתמודד וכך אני ברוך השם מצליח להתגבר.

צריך עוד יותר להעריך את גדולי הדור שהגיעו למה שהגיעו למרות שהם מתמודדים עם יצר הרע גדול יותר בהתאם לדרגתם. אנשים חושבים בטעות שלאדם פשוט יש מעט יצרים ולרב גדול אין יצר הרע כלל. מסתכלים על גדולי הדור וחושבים איזה כבר יצר יכול להיות לרב גאון כזה?! פעם אמר משהו לרב קנייבסקי זצ"ל, אם היה לי את היצר של כבודו בודאי כבר הייתי מסיים עשרות פעמים ש"ס ופוסקים וכו', השיב הרב הגאון: 'ידידי היקר! אם היה לך את היצר הרע שלי, הוא היה קורע אותך לגזרים!!!!'.

בימינו כשעורכים חתונה אין צורך בהכנת האוכל לאורחים. כל מה שנדרש זה לסרוק מספר אולמות להגיע לטעומות ולהפרד מכמה מזומנים, הכל ענין של טעם ותקציב, אך לא כך היו פני הדברים בתקופות מסוימות, במאות עברו, לערוך חתונה לא היה דבר של מה בכך, להכין מנות אוכל לכמות מוזמנים גדולה נדרשים היו מאמצים כבירים, היו צריכים לרתום את כל העיירה ל"משימה". החתן והכלה "מגייסים" כל מי שיכול לתת ידו במשהו, אחד חותך והשני מקלף וצריך לדאוג לשחיטת הבקר ולמליחה ומה לא?! וכל הכפר היה נראה כמו פיקוד העורף בזמן מלחמה....

וכך גם היו פני הדברים אצל אברך תלמיד חכם אחד שכולם ידעו שהוא עילוי ושמחו שעומד להנשא וכל אחד מבני העיירה תרם מזמנו והושיט ידו לעזור בהכנת החתונה של אותו תלמיד חכם עם המיועדת. העיירה כמרקחה, קהל רב נרתם למשימה, בשר, עופות דגים, פירות וירקות "מטופלים" במוקד השמחה, שפע שלא נראה כמותו והרבה ידיים עוזרות כדי שהכל יהיה מוכן במועד.

תרנגול אחד שהסתובב בעיירה חשקה נפשו ב"טעימות". הוא נכנס למוקד ההכנות, אך האנשים שעבדו שם מיד הניסו אותו כדי שלא יטעם חלילה, אך כעבור כמה דקות שוב חזר התרנגול וניסה מזלו, אך שוב גרשו אותו

כולם, אך הוא לא ויתר והגיע כל פעם מחדש, בחורה אחת צעירה שלא יכלה לסבול זאת, קמה ממקום מושבה והצליחה לתפוס את התרנגול חזק בזרועה, הוא נראה כלוא ומסכן והיא הרגישה נצחון אחרי כל כך הרבה נסיונות של התרנגול, אך אותה בחורה לא הסתפקה בתפיסת התרנגול ובדאגה לאי הפרעה מצדו, היא תפסה אותו בחוזקה והטיחה את ראשו בעוצמה רבה בקיר עד שיצאה נשמתו.

מיודענו החתן ראה את כל המעשה ממרחק סביר והזדעזע!!! הוא התקרב כדי להבין פשר המעשה? ומה גילה להפתעתו? שזו היתה ארוסתו!. הוא חש צער עמוק בכל המובנים. במישור הראשון צריך לפעול מהר כדי לבטל את החתונה, הטחת ראשו של תרנגול עד כדי מוות רק בגלל שהפר את שלווה ארוסתו, עורר בו פחד מתסריטים ותרמישים עתידיים, בו הוא מעצבן מעט את אשתו או מפר את שלווה בטעות, שמא גורלו יהיה כגורל התרנגול...?.

עכשיו למיודענו החתן יש בעיה לא פשוטה בלשון המעטה, איך הוא מבטל את החתונה? הודעה כזו תגרם לכלה ולמשפחתה צער רב! וזה עוד מבלי שנזכיר הקפדות שיבואו ולא יעלמו שנים.

עתה קורא יקר, חשוב מה אתה היית עושה במקומו? מחד, הוא לא יכול להנשא לה, מאידך יגרם צער רב עם כל המשתמע. דילמה בכלל לא פשוטה! בלשון המעטה.

אותו אברך הבין שהוא צריך לפעול מהר והוא נגש לעבר קופת כספים שהיתה אצל אח הכלה, הוא שלח ידו ונטל שטרות לכיסו, אך הוא נתפס "על חם" ומיד קמה מהומה, ראשית בקשו ממנו להשיב את הכסף שגנב, הוא השיב מיד את השטרות והמשפחה כבר רצתה להזמין משטרה כדי לעצור אותו, אך בהתעצות משותפת הוחלט שדי בביטול החתונה עמו, כמובן שהטיחו בו זעמם, הודיעו לו על ביטול החתונה וגרשו אותו בבושת פנים לעיני כל.

בעיני המשפחה הוא היה רמוס ומבוזה, אך מעשהו עשה רעש גדול בשמים כשקיים בפועל את מאמר חז"ל: "נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חברו ברבים" האברך שרגישות לזולת היתה לחם חוקו, העדיף לדמות עצמו כגנב, הוא גם דאג שיבחינו בו כדי שיתבזה וביטול החתונה יבוא מצד הכלה ולא מצדו וכל "ההצגה" הזו של הגנבה כביכול, היתה רק כדי לא לגרום צער לכלה שתדחה סמוך לחתונה, דבר שהיה לו השלכות עתידיות משמעותיות. בשל המעשה היוצא דופן שעשה זכה להיות רב גדול בקהילה אחרת גדולה

יותר וכל צאצאיו היו רבנים חשובים וצדיקים דורות על גבי דורות

בחור אמריקאי הגיע ארצה והחליט שהוא הולך לבקר באחד המקומות הכי אטרקטיביים בארץ, שכונת מאה שערים, שנשארה אותו דבר מ...בריאת העולם... אבל החסרון כביכול הוא דווקא יתרונה הגדול, הסמטאות הצרות, הבתים, האבן הירושלמית, ועולה על כולם האווירה בשבת שאי אפשר להסביר במילים! והבחור האמריקאי, חשב שזו חובה לבקר בטיש של האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק שזו חצר חסידות הונגרית ירושלמית

הוא נכנס וחווה אווירה מחשמלת, שירה אדירה של 'שאבס קוידש' וריקודים של האדמו"ר וחסידי, לפתע האדמו"ר הצביע אל הבחור האמריקאי וסמן לו לבוא לרקוד עמו. הבחור נבוך אך אם האדמו"ר מבקש, אז לא מסרבים והוא רקד והשתתף בכל חוויית השבת האדירה הזו. ומיודעניו חשב שזו הזדמנות מצוינת לבקש ברכה מהרב והוא פנה אליו ואמר 'אני מתקשה למצוא זיווגי כבר הרבה מאד זמן, אם כבוד האדמו"ר יוכל לברך אותי בבקשה!'

והאדמו"ר תפס את ידיו ואמר 'אני רוצה שתבטיח לי שאם תקיים את מה שאומר לך, יהיה לך ילדים' 'ילדים?' חשב האמריקאי בלבד, זאת אומרת שהרב מברך שאתחתן וגם ילדים, ברור שאעשה מה שהוא מבקש 'כן' השיב האמריקאי והאדמו"ר אמר שהוא חייב להבטיח שבכל שבת הוא חייב לרקוד עם כל ילד בנפרד את 'שבס קוידש'.

ואכן ברכת הרב התקיימה האמריקאי התחתן ונולדו לו ילדים וכל מי שראה אותו רוקד בשבת, התפלא וישר שאל שאלות והאמריקאי תמיד השיב 'זו הנהגה שקבלתי מאדם קדוש'. ב"ה הם הפכו למשפחה ברוכת ילדים ונולדה גם תינוקת. בליל שבת אחד, רצה לקחת את התינוקת ולרקוד איתה ואשתו התנגדה ואמרה שהיא רק בת כמה ימים, אין לה אפילו שם ולא שייך לרקוד איתה, אבל האמריקאי הזכיר לה את הבטחתו לאדמו"ר לפני הרבה שנים, הוא לקח את התינוקת מהחדר הביא אותה לסלון והחל רוקד איתה 'שאבס קוידש'

לפתע נשמע כל רעש אדיר, הם רצו לחדר וראו שזוכיות וכלי מתכת כבדים נפלו בעוצמה וחתכו את העריסה לגזרים! משמע שאם האבא לא היה רוקד עם בתו התינוקת ולא מקיים את מה שהבטיח לאדמו"ר, אסון כבד היה פוקד אותם חלילה! אשרינו שזכינו לחכמים כאלה!

הלכה יומית
שאלה: ממתי חל יום אזכרת ה-30 האם מן הפטירה או מיום הקבורה?

תשובה: נוהגים לעשות את האזכרה של השלושים על פי יום הקבורה.

שאלה: האם מלחיה צריכה טבילה?

תשובה: מלחיה צריכה טבילה.

שאלה: האם צריך להטביל מגשים ממתכת של התנור אפיה או של טוסטר אובן?

תשובה: כן, בהחלט יש להטביל אותם אם משתמשים בהם למאכלים. אם רק מניחים על גביהם תבניות אחרות, אז לא צריך להטביל.

שאלה: אם יש חילוקי דעות כספיים עם האח הגדול, האם זה אומר שצריך לשמוע בקולו מצד כיבוד האח?

תשובה: לא. זה אומר שאין לבזות אותו, אבל יש להתדיין איתו באופן עניני, ואם יש צורך גם להתדיין לפני בית הדין.

יש להזהר שלא לטעות בתפילות השבת, כי הטעות בתפילה סימן רע הוא לו.

ומי שטעה בתפילות העמידה של יום השבת, והתחיל בתפילה של יום חול (בברכת "אתה חונן"), עליו לסיים את הברכה שהתחיל בה, ואחר כך ימשיך בתפלת השבת. משום שהברכות של יום חול, שייכות בעיקרן גם לתפילת השבת.

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורנה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחביבית בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולרפואה הרב דב הכהן קוק בן שושנה ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבית בת רחל ודווח אלחנן בן רחל ויוחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וחביבה בת נעימה ורונן בן שושנה ור' יהודה בן אסתר ולעילוי נשמת שמואל בן שרה וצאלה בן מרים וזהבה בת זכיה וסימי בת מרים וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנום ואדיר בן לאה ודליה בת חבובה וברוך בן חבובה ויהודה בן חבובה וזכי בן חנה ואסתר פריידה בת פאבל ולאה בת דבורה.